

Mijn vriend Harley

Laurens kreeg in juli 2016 zijn eerste blindegeleidehond, de zwarte Labrador retriever Harley. Hij beschrijft hoe hij de stage heeft ervaren.

Op 27 juni ben ik vertrokken naar Frankrijk om daar een nieuw hoofdstuk in mijn leven te schrijven. Ik heb namelijk de laatste stage afgewerkt om een blindgeleidehond te krijgen. Daar heb ik drie weken lang geoefend met mijn hond. In het begin van de stage ga je vooral in de kleinere dorpjes gaan oefenen met de hond en hoe verder de stage vordert hoe moeilijker de trajecten worden.

Mijn hond noemt Harley, die ik op de derde dag van de stage toegewezen kreeg. Een schattige Labrador retriever. Hij werkt zeer goed voor mij. Bijvoorbeeld: een zebrapad vinden, een opstap zoeken, de deur van de trein of metro of bus of tram vinden, ook de roltrappen zijn geen enkel probleem voor elke blindgeleidehond.

We werken veel samen en spelen ook veel. De hond slaapt ook bij mij op de kamer zodat we een zeer goede band creëren. Je krijgt er zoveel liefde van maar het is wel belangrijk om elke dag een grote wandeling te maken zodat hij kan werken.

De honden van Mira Europe werken heel graag. Alle organisatie was super goed. Bovendien was ook de ondersteuning van Mira Belgium dik in orde.

Tijdens de laatste stage verblijf je dus drie weken op het domein van de geleidehondenschool Mira Europe. Elke dag werd er gewerkt met de honden en de jongeren. De stage was vermoeiend maar het resultaat mag er wel zijn: een excellente geleidehond!

Ik raad het zeker aan aan jongeren die ook een geleidehond nodig hebben. Niet alleen voor de vriendschap, maar ook de hulp die je elke dag krijgt.

Harley zijn ogen doen me weer zien! Ik kan nu eindelijk alleen de straat op, alleen het openbaarvervoer nemen zonder dat iemand me veilig op het perron moet afzetten. Ik loop niet meer tegen paaltjes, een verkeersbord, een terras, een reclamebord en allerhande hindernissen.

Hij ontwijkt het allemaal. Het is een echte hulp voor mij. Mijn ogen zijn mijn hond!

